

«پوست شیر» در چند قدمی رسیدن به قاتل ساحل

یادداشت زیر را درباره سریال «پوست شیر» در آستانه پخش قسمت پایانی این اثر پربیننده بخوانید.

به گزارش سایت خبری پرسون، سریال «پوست شیر» در حالی یک قدم به پایان مانده است که در فصل پایانی روند قصه آنچنان که باید پیش نمی‌رود؛ اگر بر اساس فصل سوم بخواهیم عنوانی برای این قصه برگزینیم شاید «پوست روباه» با توجه به شمایل قاتل قصه، عنوان درخورتی در مقایسه با پوست شیر باشد.

تنها یک قسمت از پایان فصل سوم و آن گونه که گفته شده فصل پایانی سریال پوست شیر (جمشید محمودی) باقی مانده است؛ سریالی که بسیار خوب شروع کرد، با فیلمنامه‌ای استخوان دار و بازی‌های درخشان جلو رفت و هرچه بیشتر گذشت، بیشتر نظر مخاطبان و منتقدان را برانگیخت.

کمتر علاقه مندی به صنعت سینما و دنیای تصویر بود که در ماه‌های گذشته «پوست شیر» را ندیده یا آن را به دیگران توصیه نکرده بود. «پوست شیر» این گونه بود که هرچه جلوتر آمد اقبال و هیجان بیشتری را به خود جذب کرد، چنانچه پس از پخش هر قسمت جدید، فضای مجازی برای ساعاتی حول محور این قصه در تپش بود و دیالوگ‌ها و سکانس‌هایش بارها و بارها بازنشر می‌شد.

تلاش برای کشف قاتل احتمالی این قصه، کنکاش در مورد شخصیت منصور و حدس زدن حرکت بعدی او، جذابیت شخصیت رضا پروانه و مواردی از این دست از جمله موضوعاتی بود که علاقه‌مندان به این سریال را به گفت‌وگو در فضای حقیقی و مجازی درباره آن می‌کشاند.

از شروع فصل سوم اما آن تپش هیجان انگیز سریال رفته رفته فروخورده شد و برخلاف تبلیغات گسترده فیلم نت در باب افزایش هیجان قصه و سریال و ترغیب به اقداماتی چون تصویر گرفتن مخاطبان از خودشان در حین تماشای ضبط غافلگیری آنان از اتفاقات، غافلگیری خاصی رقم نخورد.

پس از کشته شدن ساحل از قسمت دوم در فصل سوم و پایانی که امیدها و هیجان‌ها را به یک‌باره بالا برده بود، تقریباً همه چیز سقوط کرده و در ۵ قسمتی که پس از آن پخش شد، «پوست شیر» هیچ سکانس درخشانی نداشت.

سکانس‌های دیالوگ‌گویی مشکلات با بازی شهاب حسینی و منصور با بازی مجتبی پیرزاده اگرچه جزو سکانس‌های خوب بازجویی در تولیدات ایرانی است اما هرگز توقعات مخاطب «پوست شیر» را برآورده نمی‌کند. مخاطبی که در صحنه‌هایی چون تعقیب و گریز برای دستگیری صمد هیجانش برانگیخته شده یا در جستجوی مکان زندانی شدن ساحل و تلاش ناموفق او برای فرار، نفس در سینه اش حبس شده، هرگز توقع چنین روند کندی را از این قصه نداشته است.

دو قسمت انتهایی پوست شیر را در رویکردی طنزگونه و آنگونه که برخی از مخاطبان در پست‌های اینستاگرامی بازیگران و کارگردان این فیلم و صفحه رسمی فیلم نت به تصویر کشیده‌اند می‌توان در دو کلمه بیان کرد: خنده و دستشویی!

خنده‌های هیستریک منصور و درخواست دائمی اش برای به دستشویی رفتن در بزنگاه‌هایی که به نظر می‌رسد مشکلات در بازجویی موفق عمل کرده دو مولفه مهم برای دو قسمت رو به انتهای سریالی است که مخاطبانش از آن انتظار نفس‌گیری داشتند.

شخصیت، گریم و رفتارهای بیمارگونه منصور به عنوان قاتل نابغه (یا بقول مشکلات مغزمتفکر این خیمه شب بازی منحوس) تا به این جا بیشتر یک بیمارروانی معمولی را معرفی می‌کند و نه یک هوش برتر؛ اگر بر اساس فصل سوم بخواهیم برای این قصه عنوانی برگزینیم شاید پوست روباه با توجه به شمایل قاتل قصه، عنوان درخورتی در مقایسه با پوست شیر باشد.

بی شک هر قصه دیگری می‌توانست به این نتیجه ختم شود که یک قاتل روانی با پیش زمینه‌ای از یک خانواده آسیب دیده و پدری سنگدل مسبب تمام بدبختی‌های آدم‌های بی‌گناه است اما رفتن قصه «پوست شیر» به چنین سمتی قطعاً همراستا با آن چیزی نیست که سریال تا به این جا مخاطب را به واسطه آن کشانده و چنین پایان کلیشه‌ای تنها می‌تواند باعث دلزدگی شود؛ دلزدگی‌ای که بی شک از «مخاطبان متعاقب» این سریال فروخواهد کاست (منظور از «مخاطبان متعاقب» کسانی هستند که پس از اتمام سریال از سوی مخاطبانی که این قصه را پسندیده و تایید می‌کنند به دیدن آن ترغیب خواهند شد).

شاید تنها نقطه مثبت «پوست شیر» در چند قسمت متاخر پخش شده بازگشت دوباره و بسیار کوتاه رضا پروانه و امید مخاطب به درخشش بدمنی باشد که در خلا قانون یا ضعف عملکرد پلیس ققنوس وار وارد میدان می‌شود و همه چیز را با سرعتی غیرقابل باور به سرانجام می‌رساند (البته که نقدهای بسیار جدی به شکل حضور نعیم و رضا پروانه در رویارویی با آدم‌های سیاه قصه وارد است).

بانپال شومون که نامزدی کسب بهترین بازیگر نقش اول مرد در جشنواره تئاتر فجر در سال ۱۳۹۸ و بازی در قصه‌های برجسته‌ای چون شبی که ماه

کامل شد (نرگس آبیاری ۱۳۹۷) و تنگه ابوقریب (بهرام توکلی ۱۳۹۶) را در کارنامه کوتاه بازیگری دارد احتمالاً برگه برنده پایانی پوست شیر است که اسمش در لیست بازیگران این سریال اعلام شده اما هنوز هیچ تصویری از او در این قصه ارائه نشده است.

تنها یک تک قسمت از سریال «پوست شیر» باقی مانده است که چهارشنبه پیش رو ۳۰ فروردین پخش می شود؛ بعید به نظر می رسد با توجه به آنچه در فصل پایانی به نمایش درآمده و آنگونه که قصه تا بدین جا چیده شده غافلگیری عجیب و غریبی در این قسمت نهایی به مخاطب ارائه شود اما حتی در صورت یک غافلگیری عجیب هم چون دیگر زمانی برای پردازش داستان نیست این غافلگیری باید بسیار خاص و منحصر به فرد باشد تا یک داستان را که دیگر تمام خواهد شد، زنده نگه دارد.

در غیر این صورت «پوست شیر» هم به بشمار اثر قابل توجهی می پیوندد که خوب شروع می کنند، خوب رشد می کنند، قوی ادامه می دهند اما دچار رخوت می شوند و به بار نمی نشینند.

منبع: ایرنا